

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

- »Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF for så vidt angår en midlertidig kvantitativ restriktion på indførsel til Finland af øl«, og
- »Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 for så vidt angår midlertidig undtagelse for afgiftsfri import af øl til Finland«

(2000/C 204/02)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 10. marts 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 93 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om de ovennævnte emner.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede Clive Wilkinson til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 3. maj 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 373. plenarforsamling af 24. og 25. maj 2000, mødet den 24. maj 2000, følgende udtalelse med 89 stemmer for, 1 imod og 2 hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. I henhold til traktaten om sin tiltrædelse af EU fik Finland bemyndigelse til at begrænse de mængder af alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer, der kan indføres fra andre medlemsstater uden betaling af finske punktafgifter; for øls vedkommende blev grænsen fastsat til 15 liter per person. Samtidig øgede Finland kvoten for afgiftsfri indførsel af øl fra tredjelande til 15 liter. Denne undtagelse blev indrømmet indtil udgangen af 1996, men er senere blevet forlænget til udgangen af 2003. I denne forbindelse blev Finland bedt om gradvis at afvikle de pågældende begrænsninger, selv om der ikke blev fastsat en tidsplan.

1.2. Finland har nu anmodet om indtil den 1. januar 2006 at måtte begrænse indførslen af øl fra tredjelande til 6 liter per person. Som begrundelse for anmodningen anføres, at indførslen fra Rusland og Estland skaber afgiftsmæssige, økonomiske, sociale og sundhedsmæssige problemer og problemer med hensyn til den offentlige orden.

1.3. Kommissionen har derfor fremsat forslag til et rådsdirektiv om ændring af direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF, for så vidt angår en kvantitativ restriktion på indførslen af øl, og til en rådsforordning om ændring af forordning (EØF) nr. 918/83, for så vidt angår de toldmæssige aspekter.

1.4. Indførslen fra tredjelande er reguleret af direktiv 69/169/EØF, hvorefter varer til en værdi af 175 euro, for hvilke der allerede er svaret afgifter, frit kan indføres i EU uden betaling af yderligere afgifter. Dette svarer til mere end 200 liter afgiftsbelagt øl købt i Rusland eller Estland, men til mindre end 50 liter øl i finske detailpriser. Som følge heraf skønnes det nu, at øl fra Rusland og Estland tegner sig for omkring 10 % af det finske detailmarked for øl.

2. Bemærkninger

2.1. ØSU beklager, at den finske regering har fundet det nødvendigt at anmode om yderligere en undtagelse i forbindelse med ølimport fra lande, som ikke er medlemmer af EU. Det skal bemærkes, at selv om denne anmodning udelukkende vedrører handel med tredjelande, og kun øl, så vil den medføre en yderligere begrænsning af de finske forbrugeres valgmuligheder. Samtidig påpeges det, at enhver lempelse i restriktionerne på indførsel af øl i det indre marked efter de nuværende regler skal modsvares af færre restriktioner på handelen med tredjelande.

2.2. Det er klart, at den egentlige årsag til Finlands problemer er forskellen mellem forbrugerpriserne på øl i hhv. Finland og dets nabolande Rusland og, i noget mindre grad, Estland. Forskelle i levestandard influerer også på priserne. Samtidig er der meget store forskelle på ølpriserne (og forbrugerpriserne på andre alkoholholdige drikkevarer) i Finland og de fleste andre EU-lande. Disse forskelle skyldes næsten udelukkende afgiftssatserne.

2.3. Nærmere oplysninger om punktafgifterne på øl er anført i bilaget. Heraf fremgår det f.eks., at afgiften på øl for øjeblikket er godt 17 gange højere i Finland end i Spanien (som anvender den laveste sats) og 44 % højere end i Irland (som benytter den næsthøjeste sats).

2.4. Når Finland i forbindelse med tiltrædelsen anmodede om en undtagelse fra den mængde alkoholholdige drikkevarer, som må indføres til Finland fra andre EU-lande uden betaling af finske punktafgifter, så skyldtes det helt klart behovet for dels at bringe de finske afgiftssatser på linje med de lavere satser, som generelt anvendes andre steder i EU, dels at rette den finske alkoholpolitik ind efter de øvrige EU-landes.

2.5. I de fem år, der er gået, siden Finland tilsluttede sig EU, er der sket en vis liberalisering af alkoholpolitikken, men afgiftssatserne er kun blevet sænket en gang. Dette skete i 1998, hvor punktafgiften på vin blev sænket med 20 %; nedsættelsen gælder dog kun for vin, som sælges i statslige butikker. Hertil kommer, at Finland endnu ikke er gået i gang med den krævede, gradvise fjernelse af begrænsningerne i de interne EU-indkøb, selv om næsten halvdelen af den forlængede undtagelsesperiode er gået. Finske forbrugere er fortsat ude af stand til at drage fuld fordel af det indre marked på grund af denne undtagelse fra et af markedets grundlæggende principper.

2.6. Den finske regering er naturligvis i sin gode ret til at fastsætte sine egne afgiftssatser, men ØSU håber, at man ved at tackle de problemer, som de ekstremt høje punktafgiftssatser er skyld i, slipper for at skulle anmode om yderligere undtagelser. Det skal bemærkes, at finske producenter og handlende for nylig har foreslået tiltag i denne retning.

2.7. ØSU erkender og beklager den situation, som skaber øgede sociale problemer, navnlig fordi disse påvirker beskæftigelsen i Finlands grænseregioner. Det håber, at denne begrænsede undtagelse vil levne tid til at gribe fat om årsagerne til disse vanskeligheder.

2.8. Sundhedsproblemerne løses bedst gennem oplysning, idet alt tyder på, at høje afgiftssatser ikke virker afskrækkende på storforbrugere af alkohol; derimod straffer de det store flertal af forbrugere, hvis drikkevaner er fornuftige.

2.9. ØSU bifalder forordningsforslaget, som vil bidrage til at klargøre den retlige situation.

3. Konklusioner

3.1. Undtagelser skaber en yderst uheldig præcedens, som risikerer at blive fulgt af andre. Det mest bekymrende er, at der sendes et forkert signal om undtagelser til ansøgerlandene. ØSU accepterer imidlertid, at man i den foreliggende situation bør bakke op om Kommissionens forslag.

3.2. ØSU noterer med tilfredshed, at forslaget indholder en klar tidsplan for Finlands opfyldelse af kravet om afvikling af den nuværende undtagelse vedrørende de mængder øl, som må indføres til Finland fra andre medlemsstater.

3.3. ØSU minder de finske myndigheder om, at de også er forpligtede til at slække på restriktionerne på andre, konkurrerende kategorier af alkoholholdige drikkevarer, som ligeledes er belagt med høje punktafgifter.

3.4. Det bifalder bekræftelsen af, at undtagelsen fra det indre markeds regler om indførsel af alkoholholdige drikkevarer fra andre medlemsstater, som der allerede er svaret skat og afgifter af, vil ophøre ved udgangen af år 2003.

Bruxelles, den 24. maj 2000.

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Punktafgifter på øl

Følgende afgiftssatser er gældende for øl pr. 1. april 2000. Afgifterne er udtrykt i euro pr. 100 liter ren alkohol for øl med en styrke på 5 volumenprocent.

EU-lande

Belgien	428
Danmark	930
Finland	2 859
Frankrig	197
Grækenland	292
Irland	1 987
Italien	350
Luxembourg	198
Nederlandene	426
Portugal	281
Spanien	168
Sverige	1 681
Tyskland	197
UK	1 830
Østrig	363

Andre lande

Estland	351
Rusland	52
